

**עפ"ג 32737/05 - המערער, אברהם יהושע נגד המשיבה, מדינת
ישראל**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים
עפ"ג 32737 יהושע נ' מדינת ישראל
10 בספטמבר 2014 ט"ו באלו תשע"ד

לפני כבוד השופט דבורה ברלינר, נשיאת, אב"ד
כבוד השופט ג'ורג' קרא, סגן נשיאת
כבוד השופט מרים סוקולוב

המערער
אברהם יהושע (עציר)
עו"י ב"כ עו"ד מירב ב-bsubת

נגיד
המשיבה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד סנאית פישר-אהרוני

פסק דין

המערער הורשע בבית המשפט כאמור על סmak הודייתו בעברות של גנבה וכן התפרצויות למקומות מגוריים. על-פי העובדות שבහן הודה, המערער התפרץ באישון לילה, בשעה ⁰⁰30, לדירתם של המתلونנים. המתلونנים ישבו בדירה עם ילדים. המערער הצליח, למרות נוכחותם של כל בני המשפחה בדירה, לגנוב את תיקה של המתлонנת, שהייתה בו תכולה לא- מבוטלת. כאמור, בעובדות אלו הודה והורשע.

בית המשפט כאמור (כבוד השופט צחי עוזיאל) הטיל על המערער בגין העברות נושא התקיק הנוכחי 19 חודשים מאסר בפועל. נגד המערער היו תלויים ועומדים 36 חודשים מאסר על-תנאי במסגרת מאסרים על-תנאי שהוטלו עליו בתיקים שונים. ביתה משפט קבע כי המאסרים על-תנאי יופעלו בחופף זה לזה באופן חלק, ובמצטבר למאסר בפועל שהוטל בתיק הנוכחי, כך שסך-הכול יהיה על המערער לשאת 43 חודשים מאסר. על כך הערעור לפניו.

שני ראשים מרכזיים לערעור: האחד - בית המשפט החמיר עם המערער בתקופת המאסר שהוטלה בגין התקיק הנוכחי. אמנם המערער התפרץ ואכן בני המשפחה ניכחו בדירה בזמן התפרצויות, ואולם הם ישבו, לא התעוורו כלל בזמן ביצוע המעשה ונודה להם על כך רק מאוחר יותר, מפני המשטרה. לפיכך, לטענת הסנגוריית, החמיר בית המשפט כאמור הטיל 19 חודשים מאסר. הראש השני של המערער, ובו שמה הסנגוריית את הדגש, עניינו המאסרים על-תנאי שהופעלו. לטענת הסנגוריית, שעליה הרחיבה את הדיון גם לפניינו וגם בסעיף 11 להודעת הערעור בכתב, אחד המאסרים על-תנאי היה בן שישה חודשים, והוא הוטל על המערער בת"פ 302-09-11. מאסר זה בוטל לאחר שבגזר דין קודם, בת"פ 14600-01-11, ביקש המערער לצרף את כל התקיקים ולסייע את ההליך המשפטי. באותו עניין הודיעה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

התובעת לבית המשפט כי אין לערער תיקים נוספים, שעל-כן לא צורף התקיק שבגינו בדייעבד הוטל אותו מאסר על-תנאי בין ששת החודשים. לפיכך היה מן הרואי שלא להפעיל מאסר על-תנאי זה, ובדייעבד הבקשה לפניינו היא לנכונות לפחות תקופת מאסר זו.

טיעון שני באוותה רוח מפורט בסעיף 12 להודעת הערעור. שם הסגנוריות טוענת כי גזר-הדין המותנה באחד התקיקים ניתן אר-חודשים וחציו לאחר שניתן גזר-דין קודם לו. היה ניתן לבקש לצורף את התקיקים; אכן סגנורי (או סגנוריתו) של המערער לא בקש זאת; עדין הדעת נותנת כי המערער היה מקבל מאסר אחד, וגם בכךון זה צריך להתחשב.

התובעת טוענת כי אין מקום להתערב בגזר-הדין של בית המשפט קמא. התובעת הגישה לנו את „ספר“ הרשעוני הקודמות של המערער, המצביע על כך שמדובר בעברין סדרתי שזו דרך חייו. בית המשפט קמא כבר הילך לקראותו כאשר הורה על הפעלת 24 חודשי מאסר על-תנאי ולא 36 שהיו תלויים ועומדים נגדו, ואין מקום להילכה נוספת לקראותו.

AINENO סבורים כי נפללה שגגה מעם בית המשפט קמא, וכפועל יוצא מכךAINENO סבורים כי יש מקום להתערבותנו. באשר לתקופת המאסר בגין התקיק המקורי - כפי שציינה בצדק התביעה, ההתרכזות ונסיבותה הן תסריט האימה של כל אזרח מן היישוב. ישנה לה משפחה בדירתה בשלווה, על בני המשפחה הבוגרים והילדים, ופלוני - דהיום המערער שלפנינו - מתהלך בתוך הדירה, עושה בה כרצונו וగונב מה שగונב. אכן בפעם זו לא התעוורו המתלוננים ולא התפתחה עימות אלים, אלא שהפטנציאל לכך היה קיים גם כן, ועל כך יש לתת את הדעת בשלב הענישה. ביחס של אדם שהוא מבצרו וכן מן הרואי שיישאר. על-כן מעשה העברה בנסיבותיו, כפי שנדרש על-פי תיקון 113, מבסס את העונש שהטיל בית המשפט קמא במקרה הנוכחי.

אשר למאסרים על-תנאי - גם בטיעונים אלה לא מצאנו ממש. למעשה הסגנוריות מערערת לפניינו על עונש שהוטל בתיק אחר - לא התקיק שעומד לפניינו לערעור היום. אין צורך לומר כי לא זו הדרך. הדרך הנכונה הייתה להגיש ערעור על גזר-דין ה,,מטיל'', וכן גם אגב הגשת בקשה לדחיתת המועד לצורך הגשתו של ערעור זה. מכל מקום, בשורה התחתונה, בית המשפט קמא,,כיווץ'' את המאסרים על-תנאי שהסתכו בתקופה של 36 חודשים-24, ועל כך יש לו לערער על מה לברך. לא מצאנו ממש גם בטענה כי היה ניתן לבקש צירוף תיק. גם זאת היה צריך לעשות בזמן אמת, וsuma nimoku של מי שיציג את המערער באותו שלב היו עמו כאשר נמנע מלבקש את צירוף התקיק.

המעערר שב ועובד עברות כל אימת שהוא משתחרר מן המאסר. זו דרך חייו, ועל כך עליו לתת את הדין. אם אכן עלה על פסי התנהגות שונים, כפי שהסגנוריות טוענת, טוב יעשה אם ימצה את תקופת המאסר שהוטלה עליו לצורך השלמת הגמilia ולצורך אימוץ אמות מידה אחרות להתנהגותו, ויהפוך להיות אזרח מועיל כאשר ישחרר מן המאסר.

הערעור נדחה.

ניתן והודיע היום,
ט"ו אלול תשע"ד
(10 בספטמבר
(2014), במעמד
הנוכחים.

ג'ורגי קרא, סגן
נשיאת

דבורה ברליינר,
נשיאת
אב"ד

מרימ סוקולוב,
שופטת